

se mergem cu iubire și credință spre dăsenle ș' apoi se le dobîndim, se le avem în adevăr.

Domnia despotismului ș'a corupțiunii ne-a lăsat în omoliți în cel mai mare deficit materiale. Crisă financiară, crisă monetară, sărăcia lăciă. Prin economie, prin reduceri de cheltuieli, prin sacrificii din partea tuturor pentru câte-va luni, prin vinderea unora din proprietățile cele mici, printr'ua bună repartițiune a impozitelor, deficitul se va acoperi, bugetul pe anul 1867 se va ecilibra, și stabilind uă bancă, și începîndu a deschide sorginții averii publice, și prin ajutorul ce vom da toți, în toate modurile guvernului, încetînd crisa financiară și monetară și starea materială, atăt publică căt și particulară se mbunătățiesce pe deplin.

Cum dar se scăpăm de deficitul și de crise morale?

În această stare era și Franca la 1789. Ea însă s'a vindecat caci a simțit îndată unde este reul cel mare, ș'a cunoscut mișlocul prin care el se pte vindeca. Ecă ce dieră notabili unei mize provincie din Franca, în registrele în cari însemnă toți păsurile lor, trebuințele lor și le dera apoi deputaților, mandatarilor lor ca un fel de mandat imperativ:

„Este uă monetă ideale, dar pterică, multă precioasă și forte scumpă într'un regat ca acelu-a al Franței: ea este comora onorii, comora nesecabile cându scie lua cineva din tr'ensa cu înțelepciune. Staturile generale, (adunarea care deveni constituantă) vor face un mare serviciu poporului și posterității de vor găsi mișlocu a bate din nou această monetă națională.“

Cum însă se va bate acea monetă? Cum a bătutu-o Franca de la 89? Ea fu, dice unu din omenii de geniu ai Franței, d. E. Quinet, „Ea fu ca ua corabie mare zdrobită pe nisipuri; fii-care se puna la lucru spre a drege spărturile. Ce de lumină! căt rațiune! căt isvora nesfârșite se desoperă astufel! Națiunea întregă lucră să regenera a scăpa națiunea.“

Ecă dar și metoda prin care se pte bate acea monetă, ecă acel estrat, acel sulfat de quin quina prin care se pot vindeca frigiditile despotismului ș'ale corupțiunii sële.

Avem acum uă Constituțiune care conține toate libertățile. Se nu uităm însă că Constituțiunile nu fac de căt a le înregistra și că numai voința și lucrarea necontenită pentru ale mântine le garantă.

Se nu uităm că la noi lipsesce mai cu totul tradițiunea libertății; unde dar s'aprimem facla care se ne arate calea înainte cându trecutul nu ne a lăsat uă schinteia în cămin? Pe ce se punem pârghia cându trecutul nu ne a lăsat punctul de rezam?

Se nu uităm c'a resturna sistema cea vechiă nu este atăt de anevoia căt este d'a plāta bine pe cea nouă. Pentru cea d'antei este d'ajuns uă unire, chiar uă coalitiune de câte-va zile, un moment de entusiasmu, de mână numai; adese este d'ajuns voința și devotamentul a cęți-va inși și resturnarea s'a făcut; pentru a doua însă se cere neapărat uă unire deplină între cei mai mulți, credința tare în principii, voință nestrămutată, devotamentu fără margini, uă lucrare necontenită de totă ziua și timp îndelungat, pānă ce rădăcinele arborului celui nou se prindă și se s'afunde în conștiința națională.

„Costă mult a face pe om se fac un pas în ordinea morală. Aci în adevăr este greutatea. De vei lua ana cātă una toate revoluțiunile, vei vedea că cele mai mari ș'au propus a schimb pe om în intru se. A muta din

locu simțimintele, a dobîndi alte noi, a se navuți în lucrurile ce nu se ved, nu se pipăia, aci este problema. A dobîndi simțiminte ce nu le au avut pān'aci, uă nouă sistemă d'a consideră viața, pentru acēsta națiunile a trebuit se trecă prin gērle de sângel!(1).

Este ceva ce pentru unu moment va părea unora și mai ciudat: Omul se desface adese de uă ideia grașită; este însă cu totul altu ceva și multu mai greu d'a pune în locu-i uă altă ideie și care se fia drēplă; trebuie uă altă educațiune spre a se însoci cu adevărul.

Ancă uă pedică, și forte mare care necunoscută fiindu facu națiunile se se poticnesc în cale cu cea mai mare înlesnire și se recađă pe brēnci în despotismu.

Cāndu libertatea n'a fostu praticată multu timp într'ua națiune, cāndu cu alte cuvinte nu este bine cunoscută, sunt omeni, vechi și noi, cari o cer. Pe cāt timp ea este uă simplă dorință, uă apstracțiune numai, mulți o doresc, ba încă și lucră pentru dobîndirea ei; îndată însă ce ea se dobîndesce, îndată ce ie uă ființă, trăiesce, ei se speria de dēnsa, o abjură și ca toți renegații o lovesc cu mai multă ură, ș'o lovesc pānă ce o dobōră și devinū anteii Ministrii, anteii comisari, anteii prefecti și chiarū anteii aginți plății ai despotismului. Acești omeni, tocmai din causă că fuseseră pānă la ore-care punctu propagatori libertății, pe cāndu ea nu era de cāt uă simplă dorință, sunt și mai periculoși, pentru că deschidū calea servitudinii și servesc de călăudă mulțimii.

Ca se cunoscem spărturile corabiei prin care pte intra apa și ne afunda, ca se oborim simțimintele cele vechi și greșite, ca se scim bine, ce este libertatea și datoriele ce ea ne impune, trebuie uă lumină nouă și mare. Și cum se dobîndesce acea lumină. Prin schimbul și cionirea ideilor.

Ca s'avem puterea a lupta contra ideilor celor greșite ș'a le desrădăcina din noi; spre a dobîndi și puterea d'a ne despărți de viciile nōstre ș'a ne însoci cu adevărul; ca se putem în sfârșit se ne punem cu toți la lucru spre a drege spărturile corabiei, spre a ne regenera, ca se putem apoi lupta contra atōtor greutăți, și nvinge, este de neapărat uă deplină înțelegere între cei mai mulți. Trebuie dar se ne cunoscem, se vorbim, se ne schimbăm ideile, cu alte cuvinte trebuie se ne intrunim.

Mulțimea n'are nici timp nici mișlocu d'a studia în cărți, ba nici chiar d'a citi foile publice. Se scie apoi de toți că cărțile nu sunt d'ajuns spre a lumina și descepta mulțimea; se scie că numai cuvēntul duce și comunică viața cu răpediciunea și cu taria electricității, și d'aceea, guvernele celele au optitū intruniri chiar cāndu au fostu silite a acorda libertatea țiparului. Oratorele, predicatorile nu sunt numai purtătorii adevărului, ci și martorii, chezeșii lui.

Christu nu scria ci vorbia. Cărțile lui Luther, Calvin, Zwingle au făcutu teologi; dar numai cuvēntul lor viu, repetit și comentat de cei cari il simțeau, au făcutu revoluțiunile religiose. Apostolii au întemeiat creștinismul trecēndu prin captōre arse și vorbind, ērū nu prin cea-a ce vedem de la decadință în bisericile nōstre, prin uă simplă, „de la Apostoli citire“; cuvēntul este viu și cartea este mōrtă. Se luăm dar cuvēntul și vom reinvia; se respāndim adevărul prin cuvēntu, și din resunetū în resunetū va străbate toate unghiurile și d'acolo va reveni lumina ca rađele sōrelui, și nici uă putere atunci nu va mai putea s'o puie suptu obroc.

(1) E. Quinet, La Révolution.

Deficitu în justiția, deficitu în administrațiune, deficitu morale ne surgrăm. Acestu deficitu, și pānă la ore care punctu chiarū și deficitul materiale nu se pot acoperi de cāt prin intruniri, prin debateri publice și prin conferințe. Guvernul, fia cel mai bun, nu pte cunoșce reul, și nici nu-l pte sterpi de nu-l vom ajuta toți, ș'acel ajutoru nu il ptem da de cāt cāndu vom fi noi inși-ne și luminați și tari; și nici una n'alta nu se dobîndesce de cāt prin intruniri și prin conferințe.

Comercianții suferă tare la noi. Dar sciu ei bine ce au fost pānă la 1848, ce sunt și ce trebuie se fia? Sciu ei că n'au fostu nimic, cā în urmă au început a deveni ceva și cā nu vor prospera în comerțu lor pānă ce nu vor deveni, cea-a ce sunt pretutindene comercianții, adică una din cele mai puternice temelii ale societății. Chiarū în partea materiale sciu ei toți și bine ce este moneda, ce este creditul, ce este comerțu chiarū, și cari sunt adevăratele cause ce-i face a suferi? Puține, forte puține din aceste le scim. Se cēră dar, de la bărbaii doștrici cei mai luminați, conferințe publice despre toate aceste, și peste puținu vor scii, ș'atunci, dar numai atunci vom fi, caci numai atunci vom acoperi toate deficiturile. „Unde veți fi doi adunați în numele meu, voi fi între voi.“

Acestu-a este învețământul ce ni lu-a lăsat cel care ș'a vārsat sangele pentru mântuirea omenirii. Se cēră dar toți intruniri, debateri și conferințe publice în privința tuturor chestiunilor.

Și le vor cere, și le vor ave, caci le vor face ēnșii, în ziua cāndu vor înțeleg cā numai atunci vom ave dreptate, moralitate, libertate, avere morale și materiale, numai atunci vom ave în adevăr uă Constituțiune, numai atunci toate guvernele vor fi bune, numai atunci fia care va fi în adevăr un om, numai atunci dumnezeu va fi între noi.

C. A. R.

PREFECTURA POLIȚIEI CAPITALIEI.

Domnilor Comisari de Colori, D-lui Comandir al Jeandarmării Capitalei, și celui al Sergeților de Oraș.

Domnule!

În totu timpul și fie-care Prefect al Poliției prin ordonațe, au adoptat mai multe mēsuri, tinđndu toate la mēntinerea ordinii Police.

Din nenorocire, dese preschimbări a șeful poliției și chiar a celor alți agenți, au contribuit ca o mēsura adoptată astă-đi și de către un Prefect, se se lase în nelucrare se se se modifice mäne sub-altu Prefect; astu-fel în cāt, în lipsă de un regulamentu se cel puțin de o celecție a acelor ordonațe și un respectu al agenților Poliției, pentru dinsele și mēntinerea lor, nu este nici o regulă stabilă, nici o mēsura care adoptată uă dată, se nu fie căđutū în desuetudine și se nu fie nevoe a se repeti.

Sub-scrisul Domnule, pānă a înlătura acestu inconvenientu prin regulamente positive, vine astă-đi a vā rememora câte-va din mēsurile de ordine publică și cele mai trebuincioșe, și vā invită a lua dispozițiun prin domni Oficeri de jandarmi, sub-comisari, sergenți și toți funcționarii chieși a da concursul lor Poliției, spre a face se se execute punctualmente următoarele ordonațe ce existau deja, dēră erau numai date uitării, astu-fel:

1. Nu se va mai îngădui cerșetori pe strade, la preambulări, în locuri publice, pe la Ministera, Curți și Tribunale, ci se vor aduna dupe la aceste locuri și se vor trimite Poliției, ca pe cel fără de mijloc de existență, s'ei potă trimite la unu stabilimentu spe-

cial; ērū pe cel alți, se'i pedepsescă pup legi.

2. Nu se va îngădui țeranilor ce vine d'afară eu carele lor, cum și orășenilor a conduce din car și fără de hățuri, ci vor fi siliți a conduce trăgători de funie și pe jos.

3. Birjarii și conductorii trāsurilor particulare umblind pe poduri și în locurile poporate, nu vor putea alerga nici băga rōtele trāsurilor prin vāgașul trotoarelor, ca se stropescă astu-fel pe trecători. — Nu vor putea asemenea învăța cai pe stradele orașului și în locuri poporate.

4. Cărciumele nu se vor tolera a fi deschise, decăt pānă la 10 ore sēra, vara și ērna, cafenelele pānă la 12 ore; ērū cađinurile și birturile, pānă la uă oră după 12 și la orele dou ērna.

5. Lăutarii, concertele vocele pe strade precum și orgelile duse de barbaria, sintu tolerate numai pānă la ora 12 din nōpte.

6. Nu este permis nimănu diuoa se nōpta a da puscă în Capitală sub nici unu pretextu.

7. Măturătorii nu vor fi liberi a mătura stradele în altă vreme, decăt de la ora două din nōpte înainte.

8. Nu este permis nimănu a uda florile prin balconele din strade a arunca lături se guno pe strade.

9. Nu sunt îngăduiți cāini fără zgarde se rematori pe stade.

10. Nu se va mai îngădui înălțarea zmeilor, cu care se joc copii pe strade ci numai în curți se meidane.

Primiți Domnule, asigurarea osebitel mele considerațiuni.

Prefect R. D. Rosetti.

No. 16125, Augustu 6.

UNU DUELU.

Căți-va bărbai ce au fost din cel car putea și trebuia se cunoscă mai bine de cāt ori cine acēsta cestiune, ne asigură c'am fost reu informați în cele relatate în Nr. din urmă, supt rubrica „unu duelu.“ Dumnelor ne au spus 1-i cā duelul n'a fost provocat de cestiuni politice, ci curat și simplu din cestiuni personale. 2-lea cā nu s'au făcutu scuze din nici uă parte, ci numai esplicări, astu-fel precum se fac, precum trebuie se se facă totu dēna de către martori spre a evita uă nenorocire, cāndu nu este imperiosu cerut de onōre.

Dăm cu mare plăcere acēsta deslușire astu-fel precum ni s'a dat, însă stăruim în a cere stabilirea unui tribunale de onōre, precum și intrarea în activitate a comisiunii consultative ce este instituită pe lingă ministru de resbeli.

Bucuresci 5 Augustu 1866.

Domnule Redactore,

În stimabilu D-vōstre diaru de la 4 Augustu, a pārut uă corespondență iscălită de UNU MOȘNEANU.

Vē regu se bine-voiți a publica numele acestu Moșnenu spre a pute fi tras la respundere pentru calomniile infame aruncate asupra D-lui Tișchevici.

Vē exprimū totu-ua-dat D-le Redactore și mirarea mea, cum se pte afla un om liberal și cu moralitate, care atacāndu onōrea altu-a prin publicitate, ascunde numele se?

Primiți Domnule Redactore asigurarea deosebitel mele stimei.

Alex. Kaczanowski.

RESPUNSULU REDACȚIUNEI.

Numele celui care ne'a trāmiş epistola, il are redacțiunea, nu credem însă d'ua camdată cā este de trebuință alu face cunoscutu. Celu asupritu n'are de cāt a respunde, respunsul se va publica ș'adeverul va apāre în totă splendarea lui. Adevărul n'are trebuință de resbunări personale, el vine, este vedut ș'a biruit.

Domnule Redactore,

Fiind cā ați fost unu din cei d'antēi, (pot dice celu d'antēi) care ați datu lovitura de mōrte despotismului, întunerului și ne ați aretat, ați stabilit Libertatea, Lumina, 11 Fevruariu; am ferma convicțiune cā ați fost și sunteți pentru lumina și cā voiți, cā vē place lumina mare, și apoi sciind, precum și d vōstr ați dis'o și ați repetat'o de atatea ori, cā din lovirea ideilor ese, se nasce lumina; la curagiul a ve ruga d-le Redactore se bine-voiți a publica în stimabilu d-vōstr diaru aceste rinduri alăturate, totu asupra Instrucțiunei publice, și car pot fi considerate ca unu respunsu la articolu d lui Leonardescu stimabilu meū colegu de bancă.

Bine-voiți ve rogū. d-le Redactore, a primi asigurarea stimei și respectului ce ve conservū.

C. Ienescu.

Bucuresci, 4 Augustu 1866.

TOTU DESPRE INSTRUCȚIUNEA PUBLICA.

D-le Redactore,

Am vedut cu plăcere în diaru d-v. „Romanulu“ de la 20 Iuliu trecut, sub titlu *Reflecțiuni asupra instrucțiunii publice* unu articlu sub-scris de unu din camaradii mei de bancă, prin care și propune a demonstra starea în care se află Instrucțiunea publică la noi, oferind totu d'ua bată și uă mică schiță de programu pentru învățamintu în Lyceele și Gymnasiele nōstre Romāne.

Citind și recitind uă atențiune acēstu articlu, alu colegulu meu, am fost pus în mirare de nesce contradicțiun car bāteau prē tare la ochi, pentru cā după modul propus de d-sa în locu de a se remedia reul — care dice cā există astă-đi în modul de învățamintu — se agravēz; puțin paciență și vom vedē cā este adevărut.

Scriind aceste linii, trebuie se o mărturisesc cā nu viū a face uă polemică cu colegulu meu, caci atunci am perde unu timp forte prețios, mai cu sēmă în momentele de față cāndu avem uă ne prepara pentru esamene; însă adaug, cā sunt forte multu mulțamitū cā onor. meū colegu, împins — se înțeleg — de patriotismu, de care mai toți în timpul de față suntem impulsionali spre a face veri ce lucru, am simțit plăcere daru o repetu și mărturisesc, cā onorab. meū colegu a sacrificat câte-va din prețioșele și forte necesarele nōstre ore pentru a și exprime uă mică ideie — după cumu o numesce d-sa asupra programelor Instrucțiunei publice care ne interesēz pe toți în general, și pe noi scolarii, a le cărei greutate le vedem și le simțim în parte.

Ca se abordez cestiunea, colegulu meu în articolu se, pretinde cā neavēnd uă program stabilu nu putem înainta cu Instrucțiunea, pentru cuvēntul cā nu avem uă basă se mai bine unu drumu tranșat pe care se-l urmām — se înțeleg — cu totă rigōrea posibilă. Ei bine! acēsta e forte adevērat, daru colegulu meu nu se opresce, aci, nu, dinsul merge mai departe, vine și ne spune, cā Instrucțiunea nu face progresu pentru cā se schimbă în fiecare an Programele și cā unu scolaru nu pte termina Lyceul sub acea-a și programă. Eū, cu totă stima ce am pentru colegulu meu, trebuie se spun cā acēsta pretențiune a d-sēle nu pte fi susținută pentru motivul cā geniul, spiritul omulu astă-đi — precum și d-sa mărturisesc mai gios — nu e staționariū, ci merge și va merge continuu pānă acolo unde va fi opritū.

Nu înțeleg dar uă asemenea pretențiune din partea colegulu meu, care scie sunt forte sicurū ca în lume toate lucrurile sunt perfectibile și nici de cum perfecte, nu înțeleg cumu cere d-sa cā învățamintu în Romānia se fia închis într'ua programă mai multe decimii de ani, cāndu scime cā nu e đi se nu se facă progresu. Adaug încă cā,

acastă idee după mine nu va putea fi satisfăcută pentru că, după câte am știut nu se poate această stabilitate de *decimii de ani* care o cere d-sa în programele noastre de învățământul căci sperăm că generațiile viitoare vor avea agerimea cea de spirit care, din cauza evenimentelor prin care trecu țerisora noastră de la Tudor Vladimirescu care ridică drapelul independenței, de la nemuritorul și mult venerabilul Lazăr care plină în România arborele învățământului și pînă mai în anii din urmă, a fost mai stinsă.

Așu înțelege și așu fi totu d'ua dată pe acești cale cu colegul meu, dacă d-sa ar fi cerut și ar cere nu stabilitatea în programă care pentru decimii de ani ar fi periculoasă, pentru că adoptându-o trebuie să o respectăm și o ținem; nu trebuie să se ținem la programa dorită de colegul meu, căci de la 1816 și pînă astăzi România nu a avut programă stabilă și a făcutu totu atât, ba potu dice mai multu căci nu acele programe care s'au întrebunțat — dacă s'au putu numi programe — au contribuit a ne da bărbal pe carl astăzi și admirăm, daru silința, energia, activitatea profesorilor și potu dice chiaru cunoștințele lor. Se nu ținem daru o mai repetu, alitu de multu la programe pentru decimii de ani, dar se ținem și se ținem forte multu la persone, la profesorii cari sunt chemați a forma anima și inteligența elevilor, la dînșii cari nu uă misiune santă a infiltra în animile lor tinere „amorea dreptului, adevărului, respectul către bētrini și devotamentul pentru patriă.”

Astū-felū și numai astū-felū credū că am putea se adjungem la acele idealu după care alergă stimabilul meu colegu, la acea țintă în adevēr frumosa ca copilul devenind cetățēnu, se și cunoscă drepturile și datorile sale, se și cēră pe unele, daru se implinescă cu respect și sfințenie pe cele lalte, că numai atunci România, avēndu fil bravi cu caractere de feru, tari și neclinții, în decisiunile lor, se fie mărețā, prosperā în intru, tare eroicā și respectatā în afarā.

Apoi onor. meu colegu, făcēndu uă excursiune prin clasele lyceelor și observāndu cu minuțiositatea care-lu caracterisā, vine, și sciitice ne spune cele ce a vedutū.

E de prisosū dice d-sa ca Cosmografia, esemplul celū aduce, se figureze și în clasa I Gimnasială și în VII; eu așu răspunde colegul meu că nu numai că nu e de prisosū daru încă că este forte bine nemeritū și iatā pentru ce:

Mai intāiu d-sa scie, mai bine potu ca mine, ca în prima clasā, dacă se invēta cosmografia nu se invēta ca în VII, pentru ca în clasa I, e empiricā dacă me potū servi de acestū cuvēntū pe cāndū în a VII este raționatā, aci elevul și dā cuvintulū pentru ce cutare sēu cutare lucru este astū-felū? Apoi d-sa mai scie că, nu toți scolarii au mițlōce de a urma cursulū complexū alu lyceului necumū alu facultății, cum pare a pretinde d-sa și prin urmare în locu de a pătrunde tōte rațōdele învețaturē în tōte clasele societății, în masa poporului, în locu de a forma anima copilului și ai înalța imaginația lui; copilul se perde și mōre neconsolatū că nu a avut mițlōce ca se cunoscā și elū ce e acelu sōre pe care lu vede? ce este luna? ce sunt stelele? Planēții etc. pe care le vede și nimicū mai multū.

Credū daru că onor. meu colegu s'a convinsū că, nu se potu susține acea ce propune d-sa ca se se stērgā cunoștințele de cosmografie fisicā, istoria Naturalā etc. pentru cuvēntulū că maioritatea țerei e poporul și că elū n'are mețit a merge, și așu implini nobila și frumosa d-sale doriață, pînă în clasa VII. Și probezū această făcēndu uă întrebare: ce ar fi făcutu onor. meu

colēgu dacă guvernul nu iarū fi acordatū șēse sēu șēpte amū succesivū uă bursā? ōre ar fi fostu acolo unde este astăzi? apoi facū apelū la memoria d-sale se mi spuie, căți scolarī eramū în clasa I Gimnasiale la Craiova? căți în clasele VI și VII și căți astā-đi? — Neputēndu a fi susținutū nici această pārerē rogū pe onor. consiliū permanentū și mai cu sēmā pe scumpul mei profesur dd. Aron Florian și Zalomit ca, dacă cum-va iau în considerare fructele urmate din germenul plantatū de dînșii, dacă cumva avemū fericirea de a fi ascultați și noi care amū trecutū prin lycee și gimnasie și amū vedutū aceste lucruri, se nu priveze aceste clase de nesce cunoștințe forte folositorē și potū dice multū mai folositorē de cātū acea ce onor. meu colegu de bancā voiesce a pune în loculū lorū.

Acumū viū la unū altū punctū, la care voiescū a areta că colegul meu, a cātutū într'ua contradicțiune; d-sa pretinde ca se se esileze din clasele inferiōre sciințele naturale și fisice pentru că se invēta în facultatea respectivā și se se înlocuiescā cu limbile clasice, și moderne adecā cu limba Latinā, Elenā, Germanā, Francese, Italianā etc. . . pentru că a observatū d-sa că copilul în etatea sea fragetā e aptū mai bine a înveța limbēle de cātū sciințele naturale, practice. Ce? dice d-sa, nu vedeți d-vōstrā că încārcați pe copii cu aceste obiecte grele? Nu vedeți că acestea suntū turmente pentru elevi? Dați, dice d-sa, îndopați pe copii cu latinescā, cāsniți-lū în etatea lui fragetā cu grecescā căci astū-felū se va forma elū. Eū, răspundū colegul meu că, dacă ar fi datū mai multā atențiune mai multā serioșitate (de care sciū bine că nu e lipsitū) acestorū lucruri, sciințelorū, or fi vedutū suntū siucrū, că nu meritā espulsiunea sēu restringerea în mai puține clase, pentru miculū și neînsemnatulū cuvēntū că suntū studiate la Facultatea de Sciințe; nu putea d-sa precumū nu putemū nici noi se cerem restringerea și înlocuirea lorū cu limbēle, ci tocmai contrariulū, pentru că sciințele suntū unū ce practicū cu care elevul devenindū omū maturū își potu cāștiga nutrimentulū și susține viața sea.

Ca se me esplicū mai bine, facū această întrebare: care este scopulū sciințelorū și mai în specie alu celorlū matematice? și care e acela alu limbēlorū? Răspunsulū la prima întrebare este forte visibilū căci sciințele au de scopū evidentū de a forma inteligența, de a desvoltā rațiunea, de a face pe copilū încă din primii sei ani se rațiōneze se judece și elū și apoi cu în cetulū cu încetulū se adjungā și elū a ave uă inteligință formatā, uă rațiune care asvirilitū ca omū în societate, se lu conducā.

A doua întrebare însă are de scopū a forma anima elevului, ai înținde și ai vivifica imaginațiunea, a plina în anima lui tinerā, binele, adevērul și frumosulū, și totū de uă datā ai înalța și ai nobila sufletulū. Ei bine! dacă este astū-felū, cine nu vede că partea a doua trebuie în adevērū se succedā celei intāiu? Cine nu scie și nu cunoscē că unū elevū are mai multā curiositate și trebuință totū de uă datā de a sci ce e apa? ce e aerulū? etc. lucruri de care elū e incungurātū, de cātū de a sci că a fostu unū Omerū, unū Herodot unū Tucidide, unū Aristofane la Greci și unū Virgiliū, unū Liviu, unū Cicerone, unū Plaut la Romāni?

Nu vede ori cine că pe noi omeni ne impresionēzā mai multū ce o presentū, practicū (și nu-lū cunoscēmū) de cātū ce e absentū? — Noi trebuie daru a cunoscē mai intāiu lucrurile ce ne incungiōrā și apoi plăcetele și frusele scrieri ale lui Omer și Virgiliū.

Și ceva mai multū, onor. meu colegu scie mai bine ca mine că nu potū și n'a pututū fi nici în timpurile antice, nici în cele moderne, unū spiritū cuge-

tătorū, unū spiritū mare, cu alte cuvinte, unū filosofū bunū, fără se cunoscā și se cunoscā bine matematicele.

De la Taletē și pînă la Cant în totū acestū cursū, nu se găsece nici unulū, n'a fostu nici unulū și sfidezū pe ori cine se mi respunzā. — Noi nu scimū cu toții care a fostu studiul de predilecțiune alu lui Pitagora, cu se s'a ocupatū Anaxagora care opri de a asculta lecțiunele sēle pe veri care n'arū fi cunoscutū Geometria, apoi divinulū Plantone, vestulū și eruditulū Aristotele perceptorele marelui Alexandru; și în timpurile moderne Descartes, Bacon, Loche, Spinosā, universalulū Leibnitz și alții pe cari loculū nu 'mi permite ai enumera?

Apoi astū-felū fiindū, cumū potu onor. meu colegu se cērā restringerea în mai puține clase a sciințelorū matematice, etc? Tocmai D-lui care e forte aprinsū de a înalța instrucțiunea Romānā, voiesce se o distrugā?

Alū treilea punctū în care diferū de onor. meu colegu, este că d-sa intrēbā: pentru ce L. Latinā incepe din clasa I și cea Elenā dintr'a IV și nu mai trei ore pe septemānā; eu respundū colegul meu că studiemū L. Latinā fiindū că ne e mēmā, fiindū că ne fālimū cu Romanii, cu Latinii, erū limba Elenā ne este mai sciū și eu ce? . . . și pentru maica sea ori care copilū face mai multū de cātū pentru uă rudā depārtatā.

D-lui mai dice și are dreptate, nu studiemū ōre limba Latinā pentru ca se ne cultivāmū limba noastră? apoi totū pentru aceleuși scopū adaugā d-sa se studiemū și pre cea Elenā. Eū respundū la rândulū meu erāși prin uă întrebare: ōre ajutorulū limbēi Elene este elū totū atātū de mare pentru noi, sēu celū puçinū egalū, cu alū limbēi Latine? Negreșitū că nu.

În privința împārțirei orelorū iarāși diferū de opinia colegul meu care admite a se instrui elevulū treptatū și conformū cu etatea, cu capacitatea și inteligenta sea. Bine D-lorū strigā d-sa nu vedeți că suntū pre puçine 30 ore pe septemānā, căci nu vine de cātū 3 sēu 4 ore de fiā-care lecțiune; se punemū 35 și 40 și mai multe, dice d-sa, se ne mai invēțāmū a fi ceva mai activi. — Ei bine! facū apelū la D-sa, care a fostu scolarū și care a trecutū alātura cu mine treptatū tōte clasele, se mi spuie în sinceritatea D-sale, potu unū elevū se stea mai multū de 4 sēu 5 ōre cu profesorele în clasā? Eū dice că nu, pentru că decā am admite de esemplu pentru clasa ori care ar fi 6 ore pe đi, atunci se judecāmū, se cercetāmū, ce timpū anume rēmāne pentru distracțiunele sēle (fiindū că nu se potu altū-felū) și cātē ore fi mai rēmāne pentru a și prepara lecțiile sēle? Eū suntū siucrū că nu va ave timpulū materialū necesarū și prin urmare venindū din clasā și esamināndu-se de către profesorū nu și va sci lecțiunele sēle; și atunci, care e profitulū?

D-sa iarāși esclāmā, pentru D-đeu!!! se fimū mai activi!!! Ei bine! se fimū domnule, daru decā nu se potu și apoi în asta stā activitatea ca unū elevū se ste cu profesorulū în clasā 6 ore? Eū credū că nu, cumū amū spusū, și prin urmare activitatea care se cere de D-sa mai curāndū sau mai tārđiū va deveni de siucrū inerție, va timpū pe bietulū tinarū care vine la scōlā se se lumineze.

Mē unescū însă într'unū punctū cu colegul meu, acesta este L. Italianā, pe care dēnsulū o cere împreună cu cele alte.

Acī Domnule Redactore, mē adresezū numai către marilū đilei, către Domnii de la putere, pentru ce nu facilitēzā pe scolarī a cultiva și a cultiva bine L. Italianā ca sōrā mai mare a noastră? Pentru ce au aruncatū numai astū-felū în programā, pentru ce facultativā și numai în clasa 4—5 etc.

...? Ore această este iubirea noastră pentru frații noștri mari astā-đi de la Alpi și pînă la Adriatică? Ore această este recunoștința noastră pentru dēnșii cari ne iubescū atātū de multū? Pentru dēnșii cari ne trimetū în tōte đilele pe aripele vēntului cātē uă salutare? Pentru dēnșii, cari, ca se nu se stingā și se nimicescā coloniū lui Traian, ne memorēzā chiarū în cānturile lorū de rebelū? De ce L. Francese se aibā preferință? . . . Pentru Dumneđeu!!! D-lorū Membri ai consiliului permanentū faceți a se invēta, faceți a fi dacă nu preferitā, dērū celū puçinū în aceașu linie cu cea francese care de și universale este totū de atātā tārđiū pentru noi; faceți a se studia dēu, bine, limba Italianā, dulceā și armonioșā limbā a lui Danto, Petrarca și Tasso și atunci O! atunci va fugi de siucrū francesismul din țerā, francesismul care din fatalitate pentru noi s'a introdusū pînă și în suburbiile cele mal afundate ale orașelorū Romāniei și ne va face potu uadatā a uita limba străbunilorū noștri! . . .

D-sa a atinsū puçinū, ca se terminū, și cestiunea despre facultăți, însă eu credū că este mai bine a tăce, fiindū că nu e nici timpulū, nici loculū convenitū acumū, și pe urmă nici pozițiunea mea nu 'mi permite, și a lăsa pe alții mai esperti, mai competenți a vorbi, a desvolta și a regula.

Acumū Domnule Redactore, mi se va observa potu, adică nu potu căci suntū mal multū ca siucrū, mi se va observa dēu că e mai lesne a strica, a distruge, dērā se vedemū cu ce înlocuimū cea ce amū distrusū.

Pentru mine, dacă așu fi ascultatū, D-le Redactore, programa actualā este bună, însă numai cu ōre care observāri.

Așu dori D-le Redactore, după cumū amū spusū ca L. Italianā sora noastră mai mare și mai de aprōpe, se începā din I clasā, se fiā obligatorie și se mērgā alātura cu cea Romānā în totū gimnasialū. — Pentru L. Romānā care fu atātā timpū intrupatā cu cea Latinā, așu dori se fiā consacrate cel puçinū 3 ore pe septemānā și se aibā profesore specialū pentru a fi studiatā cu cea mai mare stāruiință și zelū.

Terminū, adaugāndū puçine cuvinte, și rugāndū pe onor. meu colegu, autorle articolulū menționatū, în parte și pre toți camaraziū mei în genere, se stāruiimū si se ținemū cu toți a se pune de guvernū, ca profesori, persone capabile, apte cari se și învețā misiunea lorū erū nu de accia (cumū se a fiā mulți pe la gimnasiile noastre) care dormitezā pe catedrele lorū.

Nu potū a termina fără a întreba pe onor. D. Ministru actualū al cultelorū și instrucțiunei Publice — fiindū că este timpulū reducțiunilor — de ce d-sa care striga în Camera Constituantā, ca se se dea unū pumșorū de libertăți țerei pe cari se le învețā și țeranulū, omulū muncitorū, de ce dēu tocmai D-sa vine și rivalizezā în reducțiunilū cu Ministrulū de rebelū? Sēu, că D-sa voiesce ca aceste libertăți se fiā pre puçinū înțese!!! La rebelū se potū face reducțiunilū, D-le Ministru, fără a se simți mare necesitate, erū la instrucțiune, care e puterea moralā e cam anevoie, căci puterea moralā nu se potu cāștiga, sēu posede așu de facile ca cea materiale care este armata.

C. Ionescu.

Studentū în anulū alū II-le alū Facultății de Litere

PARTEA COMUNALE.

CONSILIULU COMUNALE.

Sedința XLIX, Marți 2 august.

Preșent: D. doctorulū Iatropolu,
— Corniliu Lapatī,
— B. Toncovicēnu,
— C. Panaiot,
— Dim. Cologlu,
— Gr. Serrurie,
— Panā Buescu,
Absenți: — Dim. Brătianu, primarul în congediū,
— Gr. Cantacuzin, idem,
— Anton Arion, dus afarā.
— Gr. Lahovari, fără arātare de motivū,
— Simion Mihălescu, idem,
— Radu Ionescu, cu motive.
Sedința se deschide la 1 3/4 orā după amē-đi sub președința d-lui doctorulū Iatropolu.

Se pune în vederea Consiliului petițiunea d-lor Gr. N. Rachieru și B. Obedēnu prin care cerū a li se da banii ce li se cuvine ca analogi pe 6 đile din luna lui Aprilie trecutū pentru întreprinderea curățirii stradelorū ca să potā plăti salariulū mātūratorilorū pe acele đile, și totū uă datā dēu că pentru 13 đile pînă la 19 Apriliu, salariulū acestorū omeni se cuvine alū plăti comuna, care a luatū serviciulū în regiā de la 7 Aprilie; iarū dacă nu se va admite această propunere a d-lorū atunci să se plătescā dreptulū mātūratorilorū în socotēla garanției d-lorū.

D. Lapatī dice că este de opiniune a se respunde d-lor Obedēnu și Rachieru plata ce li se cuvine, după contractulū d-lor, pe șēse đile de la 1 pînă la 6 Apriliu, cāndū d-lor au declaratū că abandonā serviciulū; iarū pentru cele lalte 13 đile, să nu se dea nimicū d-lor nici mātūratorilorū, căci comuna nu e datorē nimica nici unora nici cestorū laltū. Consiliulū comunalū, în adevērū, observā d. Lapatī, a decisū la 7 Apriliu a ține întreprinderea în regiā; însă după mai multe cereri ce a făcutū întreprindētorilorū de a da materialulū necesariū la serviciū, după cumū fi obligā contractulū d-lor, ei n'au predatū acestū materialū de cātū la 19 Apriliu, și atunci prin intervențiunea prefecturēi poliției, și abia de atunci s'a reinceputū serviciulū de primāriā în regiā conformū decisiunii Consiliului. Astū-felū, dacă mātūratorilū au continuatū de a sta angagiați de d. Obedēnu și Rachieru și încursulū acelorū 13 đile dela 6 pînă la 19 Apriliu, salariulū lorū suntū datorl d-lorū alū plăti, iarū nu comuna, căci ea nu s'a servitū nici a pututū a se servi de dēnșil din cauza arātatei opuneri a d-lor care s'a constatātū și prin procesul verbalū de către impieगतulū polițienescū competentē.

Consiliulū se unescū cu opiniunea d-lui Lapatī, și decide a se respunde d-lor Obedēnu și Rachieru numai plata ca analogi pe șēse đile din Apriliu, după contractulū d-lor.

Se pune în vederea Consiliului petițiunea d-lui C. Dimitrescu, prin care repetā cererile sale de mai nainte ca să se recunoscā de Municipalitate transmiterea pe persona sa a contractulū întreprinderii curățirii steadelorū transmitere pentru care concesionariū dizei întreprinderi au făcutū primāriē, de suntū trei lune declarațiunea lorū, și pe care Consiliulū comunalū 'i a promisū; sau la din contra, sōlū despăgubescā de banii ce, în temelulū acelei promisiuni, dice că a plătitū pentru materialulū și cele lalte drepturi ce i s'a datū de fostilū întreprindētorilū.

Se discutā asupra acestei petițiuni.

D. Iatropolu dice că promisiunea datā d-lui Dimitrescu nu mai obligā intru nimicū pe Municipalitate, căci ea a fostū datā cu condițiunea ca numitulū să depunā uă nua cautiune valabilā în terminū de trei đile, și d. Dimitrescu n'a implinitū această condițiune. Garanția ce a adusū d-sa a fostū tārđiū adusā, și afarā de această a fostū condiționalā, și de acea s'a respinsū și s'a decisiū a se continua întreprinderea în regiā. Așu dar petiționarulū, dice D. Iatropolu, n'are nici unū dreptū nici la despăgubirea ce pretinde, nici la recunoșterea substituțiunii sale ca întreprindētorū alū curățirii stradelorū.

D. Lapatī se unescū intru tōte cu cele dize de d. Iatropolu. Cu tōte acestea, adaugā, d-lui ar încuviința să se admittā d. Dimitrescu a substitui în această întreprindere pe concesionariū, dacă numitulū ar priimi condițiunile urmātōrie:

1. Să facū pe dd. V. Obadeanu și Gr. Rachieru, concesionariū, a se desista de ori ce pretențiune în contra comunei în această întreprindere, și a cere închiderea procesulū ce au întentatū.

2. Să n'aibā dreptū nici d-sa nici

dd. Obedeau și Gr. Rachieru a cere
nici unu comptu nici a ridica v'ua
pretențiune pentru cheltaiiele făcute
de comună cu înțierea serviciului în
regiă de cându 'lu au abandonat con-
cesionarii plnă cându va începe alu
continua d. Dimitrescu.

3. Să plătescă atăt materialul în-
fințat cāt și celu tocmitu de primă-
riă și în cursu de înfințare pentru com-
plectarea serviciului după contractu.
Acastă plată s'o respundă după toc-
mela făcută de primăriă cu maesterii
însărcinați a preda acelu materialu.

Daca d. Dimitrescu nu va putea ef-
fectua d-sa în numerariu acastă plată
pentru materialul ne plătitu încă ma-
esteriloru, ea se va putea da de Mun-
cipalitate în comptul ratelor de bani
ce se va conveni numitului conformu
contractului.

4. Să depuiă la primăriă uă nouă
cauțiune hipotecară valabilă pînă la
concurența sumei determinată prin con-
tractu.

5. În terminu de 20 zile de la întra-
rea d-sale în acastă întreprindere, ser-
viciulu să fiă completat și în mate-
rialu și în numerul omenilor conformu
contractului.

6. Cându cerele destinate pentru a-
ridicarea noroiului și gunoiului de pe
strade nu voru fi ocupate în acastă lu-
crare, întreprindătorulu să le dea ori
pe tôte sau în parte, după cererea pri-
mării, spre a se căra cu dônsele
pătra trecuioasă la reparațiunea pa-
vagelor de pe strade sau și alte ob-
iecte în trebuința comunei.

7. Să declare că dacă, după trei
vertismente ce i se va da de primă-
riă despre neexecutarea serviciului în
condițiunile stipulate, acestu serviciu
nu se va ameliora așa în cāt să co-
respundă întru tôte cerințelor con-
tractului încheiatu între Municipalitate
cu dd. Obedeau și Rachieru, atunci
comuna să pōtă desființa contractulu
fără nici uă mijlocire de judecată; și
în acestu casu nici dd. Obedeau și Ra-
chieru nici d. Dimitrescu, nici ori car-
alduru, tovarășii sau moștenitoru alu
d-lorū, să n'abă dreptul a recurge
la instanțele judiciare, ci contractulu
să se considere și prin faptu și din
dreptu desființat.

La unu asemenea casu, întreprindă-
torulu d. Dimitrescu să fiă datoru a

lăsa comunei totu materialul necesă-
riū serviciului, care să i se plătescă
de comună după uă prețiere ce i se
va face de către uă comisiune com-
pusă de 4 omeni competenți aleși doi
de Municipalitate și doi de întreprindă-
toru.

Cu aceste condițiuni, termină d. La-
pati, d-sa e de opiniune a se recunosc
trecerea întreprinderii pe persōna d-lui
C. Dimitrescu, fiindu bine înțelesu că
dreptulu d-sale la plată se va socoti
numai din ziua de cându va începe să
facă d-lui serviciulu.

Consiliulu se unesco cu opiniunea
d-lui Lapati, și decide a se admite d.
C. Dimitrescu să substituie pe dd. V.
Obedeau și Gr. Rachieru în întreprin-
derea curățirii stradelorū după con-
tractulu încheiatu între comună și a-
cestu din urmă, dacă toți trei voru de-
clara înscrisu că priimescu substituți-
unea cu condițiunile propuse de d. La-
pati.

Se supune învinițării Consiliulu
cererea făcută de d. mediculu-șefu alu
capitalei de a i se da autorizațiune ca
peste numărul de dece vătășei ce a
înfințat în serviciulu sanitaru auxili-
aru alu comunei cu ocaziunea ivirii și
aci a epidemiei cholerei, să mai în-
fințeze după trebuința pînă la alți dece
asemenea omeni de serviciu spre a se
preintimpina pericolulu vieței celoru a-
tacați de epidemiă prin ajutōrele gra-
bnice ce li se va procura după avertis-
mentele ce vătășei voru da medici-
loru respectiv.

Consiliulu aprobă cererea.
Se supune aprobării Consiliulu bud-
getulu bisericei Albe de pe calea Mo-
goșioiei pentru anulul curențu 1866,
cercețat de primăriă și găsitu în re-
gulă.

Consiliulu învinițedă acestu bugetu.
Se pune în vederea Consiliulu re-
clamațiunile d-lorū Andrei Veluda, C.
Becar, C. Stoenscu și G. Stărostes-
cu, prin care se plângu contra dispo-
zițiunii luată de primăriă pentru opri-
rea exploatării gropelor de nisip ale
d-lorū, și ceru a li se permite se con-
tinuie acastă exploatare.

I se pune în vedere și relațiunea
ce s'a cerut și s'a priimit de la D.
arhitectu alu comunei în privința ace-
storū gropē.

Se discută asupra cestiunii, și după

propunerea d-lorū Lapati și Iatropolu,
Consiliulu chipzuesce a se invita la
primăriă toți proprietarii dîselorū gro-
pe cu biletele Municipalității ce voru
fi avēndu pentru autorizarea deschide-
rii gropelorū, spre a se lua apoi uă
decisiune generale pentru tōte.

D. Iatropolu dice că, cāt pentru
gropa d-lui Veluda, fiindu că d-lui a
presentat Consiliulu biletulu cu No.
328 din anul 1858 Martiu 19 sub-
scrisu de arhitectulu de atunci alu o-
rașulu, și prin care i s'a permis a
deschide și a exploata grupa d-sale
din suburbia Delea-Nuoa și fiindu că numi-
tulu declară prin petițiunea sea din urmă
că dacă se va îngădui se mai exploate
acastă grupă pînă în tōmna anului vii-
toru, atunci va face pe dina uă gră-
dină, D. Iatropolu este de opiniune a
se permite d-lui Veluda se mai scōtă
nisipū din șa grupa pînă la finele
tōmnei anului viitoru.

D. Lapati nu împărtășesco opiniunea
d-lui Iatropolu 1-iū pentru că după
arătarea d-lui arhitectu alu comunei
făcută prin relațiunea ce a datu —
gropa d-lui Veluda se află în intrulu
orașulu, pe cându condițiunile cu care
se permite deschiderea și exploatarea
de asemenea grope, este de a fi afară
din capitală celu pučinu cu 50 stin-
jinu; 2-a pentru că promisiunea ce dă
D. Veluda că la tōmna anului viitoru
va face pe acea grupă uă grădină, ne-
avēndu nici uă sancțiune, numitulu pō-
te se n'o executu, și atunci Comuna
trebuie a'lu trage la judecată ca s'o
implinēsă. Presupunēndu în acestu casu,
că comuna ar cōștiga procesulu, totuși
nici atunci ea nu va avē mare avan-
tagiū, căci D. Veluda nespecificāndu
ce felu de grădină va face, ar putē
se fasă ceva cu totulu nelsemnătoru.
Termināndu, D. Lapati dice că con-
cesiunea ce ar putē d-sa se acorde
d-lui Veluda este a se îngădui numi-
tulu se continuie exploatarea gropēi
săle celu multu pînă la finele tōmnei
anului cōrentu.

Consiliulu se unesco cu opiniunea
d-lui Iatropolu, și decide a se tolera
d-lui Veluda se mai exploate grupa
d-sale pînă la finele lui Octombriu
anul viitoru 1867.

D. Lapati atrage atenziunea primă-
rii asupra rețelor de cari saferu atăt
circulațiunea publică cāt și proprie-
tarii și locnitorii de pe strada Sborulu

din colōrea Nēgră din causă că lucra-
rea pavagiului începutu pe acea staadă
s'a suspendat de către întreprindēto-
rulu ce a luat-o cu contractu de la
Municipalitate. D. Lapati dice că mai
mulți proprietari de pe acea stradă au
plătitu costulu pavagiului pe întinderea
proprietăților lorū, și încă nu li s'a
făcutu pavagiulu, pe cându alții cari
n'au plătitu nimicū, se bucură de im-
bunătățirea stradelor de dinaintea pro-
prietăților lorū; că acēsta nu e justu,
și că acei d'antēiu proprietari, recla-
mă și au dreptul a reclama se li se
facă pavagiulu. Unulu dintre aceștia
continuie D. Lapati, anume D. Ștef.
Borānescu, dice că — de și scie cumū
că legea obligă pe comună a pava stra-
dele cu cheltuiala sa — cu tōte aștea
D-sa e gata se plătescă și pentru pro-
prietatea fratelului seu D. C. Borānescu,
de pe șa strada, numai se se termi-
ne uă dată lucrarea, ca se scape de
băltirea apelorū ce se adună tocmai
dinaintea caselorū d-lorū.

D. președinte ia notă de acastă in-
terpelațiune spre a o comunica primă-
rii ca se facă grabnică satisfacțiune
acelorū proprietari.

Se pune în vedere Consiliulu că șe-
se proprietari cerēndu voie unu a clă-
di, alții a împrejmuu locurile lorū în
fața stradelorū, D. arhitectu alu co-
munei a datu relațiune că — după ali-
nieriile proiectate pentru acele strade,
pōțițiunarii trebuie se esă cu construc-
țiunile în stradă; că prin acēsta li se
cede cātē uă parte din terāmulu pu-
blicu, și că ei trebuie se plătescă la
casa comunale pentru acele părți de
terāmurī cātē uă sumă de banī după
prețierea făcută de d-sa locurilorū, și
anume:

1. D. Iohan Keller din strada Labi-
rintulu, căruia se cede 9 stinjinu și 60
palme patrați lecu, și care trebuie a
ălati lei 96 . . .

2. D. Dimitrie Stoian din calea Mo-
șiloru, căruia se cede 15 stinjinu pa-
trați, pentru cari trebuie a plăti lei 480.

3. D. Ioan Popescu de pe șoseaoa
Spirea, căruia se cede 4 stinjinu și
41 Palme patrați, și care trebuie a plăti
lei 44 par. 4.

4. D. Ignat Matheiu grădinarulu de
pe șoseaoa Pison, căruia se cede 26
stinjinu și 75 Palme patrați, prețiu
dreptu lei 160 par. 20.

5. D. Stan Iordache de pe calea
Vergu, căruia se cede 1 stinjinu și 75
palme patrați, și care trebuie se de
lei 26 par. 10.

6. D. Ghiță Dinu totu de pe calea
Vergu spre barieră, căruia i se cede
1 stinjinu și 40 Palme patrați, și ca-
re trebuie a respunde la casa comu-
nale lei 14.

D. Lapati dice că pentru astă dată
admite prețierea făcută de D. archi-
tectu alu comunei acelorū părți de ter-
rāmū publicu ce este a se cede nu-
miților proprietari, precum a mai ad-
misu-o în cātē-va alte casuri identice.
Doresce însă ca D. arhitectu se de
primării uă tarifă de prețurile cu cari
trebuie a se plăti stinjinulu patratu de
asemenea locuri pe fiă care stradă de
asemenea categoriă; acea tarifă se fiă
eseminată și aprobată de Consiliu, și
apoi se șerve pentru mai multu timpū
la regularea plății ce s'ar conveni se
respundă proprietarii căroru s'ar face
asemenea cesiuni de locu publicu.

Consiliulu învinițedă a se da nu-
miților mai susu șese proprietari ară-
tatele părți din terāmulu publicu spre
alinieriia stradelorū cu prețurile pro-
pusa de D. arhitectu alu comunei.
Ședința se ardică la 4 3/4 ore.

PRIMARULU COMUNEI BUCURESCI

Licitatiunea ce era a se face la 30
luiu trecutū pentru cumpărarea stin-
dardelorū și fanionelorū necesarii guar-
dei civice din Bucuresci neputāndu-se
efectua în acea zi, s'a amānatu pentru
ziua de 15 Augustu cōrentu.

Subsemnatulu daru publicu despre
acēsta spre șoința tuturilor, și invitū
pe D ni doritorii de a se angaja cu
facerea acestorū stindarde și fanione,
se vie la Primăriă în arătata zi de 15
Augustu spre a se face licitatiunea și
adjudicatiunea dupe rânduală.

p. Primarulū B. Toncovicianu.
No. 8493, 1866, Augustu 4.

Declarațiuni de căștoriu făcute înaintea ofi-
cerulu Stării Civile din circum. III anul 1866
Augustu 1.

D. Simion Poppescu văduvū ort. Cān-
tărețu din sub. Aleco, cu D-ra Efro-
sina văduva fiica decedatulu Stan Du-
mitru totu din acea suburbie.

D. Alexandru Pală, văduvū, ortodox
din sub. Sf. Nicolae Ștrb cu D-na Po-
lina fiica decedatulu Gheorgho Ștefă-
nescu din sub. Ceașuț Radu, col. Nēgră.

D. Iohan Abele, văduvū, de religie
baptistu din sub. Broșteni cu D-ra Lui-
sa totu de acea religione fiica dece-
datulu Vilhelm Liluky din orașulu Ber-
nstein din Prusia.

NUOULU MAGASINU

DE

COLONIALE, MEZELICURI, VINURI, LIQUERURI, ETC.

A LUI

PETRACHE IONU

(HANULU SERBANU-VODA No. 19 et 20. LA JIANULU.)

Subt-însemnatulu desfăcāndu-mă le tovarășia ce am avutū în timpū
de 5 ani cu d-lui Pănuș Popescu în Magaziulu de lângă Pōrta Hanulu
Zlătar. Am deschis acestu nou Stabiliamentu suptu propria mea firmă.
Pe care cu respectu viu e-lu recomanda Inaltei nobilimī și onorabilulu
Publicu, asortatū cu tōte felurile de articole COLONIALE, PRODUCTE
ALIMENTARE, MEDELICURI STREINE și INDIGENE, ALUATURI
PENTRU SUPE, LIQUERURI FRANȚOZEȘTI, VINURI de BORDO,
ȘAMPANIA și VINURI de GRECIA, RACHIU de HIO și altele tōte le
calități cele mai superiōre și prōspete.

Suptu însemnatulu după uă lungă eșperiență ce am făcutū în profesio-
nea, speru că voi putea fi demnū de a satisfac pe toți onorabili d-ni
vițitorii și Stabiliamentulu meu, atitū cu bunele calități ale mărfurilor.
cu prețurile cele reduse precum și cu serviciulu celu mai onestū.
Facu daru a mea piccătū invitāție

PETRACHE IOANU.

NB. Am priimit și Vinuri Negre Unguresci și Iadigene cu ocau și
cu butilii, și felurile apo minerale de la adevăratele izvōre precum și ac-
vārate Iere Negre de Taiganu. No. 357 2-28

RECUNOSCINȚA PUBLICA.

Sub semnații, ne credemū obligați a arăta, înaintea Onor. pu-
blicu, mulțămirea și recunoscința ce datorāmū, PRIMEI SOCIE-
TĂȚI UNGARE GENERALE DE ASECURARE, și agenților sei
principali din Craiova d-lorū WALDAPFEL și STRIMBEANU; pen-
tru liquidarea, aștū de iute culanță și esactă a pagubiloru prove-
nite din incendiū.

La moșia Salistea Crucii, din Districtu Doljiu ni s'au arsū āntū
cātē-va șire de finu, care ni s'au și plătitu pe dată. — În seurtū
timpū după acēsta ni s'au mai arsū totu la numita moșie sprōpe
optū sute chile mari porumbū, alu căru vertu 'lu primirāmū as-
tū-șt pe deplinu.

Vādūndu acastă esactitate și iuțelă a plățilorū, în monedă su-
nătōre și fără nici unu scādāmāntū; ne luāmū libertatea a reco-
manda acastă Societate ca unu institutu forțe solidu.

No. 372. 3-3d. Craiova 30 Iuliu, 1856, Frați Peia.

De închiriatu.

Casa cu No. 25
de lângă ulici-
ra bisericei Oțetari: susu 5 încăperi zugrăvite
cu pivniță și beciu de desuptu; josu 4 încăperi,
grăjdū și șopronū cu pod deasupra, puți, curtea
pavată ș. c. l.

Prāvālia cu etajū deasupra No. 21 din ulițu
Gabrovenilorū, vis-a-vis de hanulu D. Pencea josu
3 încăperi și susu 3; și gețării, pivniță cu be-
ciu ș. c. l.

Doritorii se voru adresa la D. Mihail Chif-
lorū, pe podulu Calței, vis-a-vis de hanulu Go-
lescu casa No. 18.
No. 368. 8-4d.

de vāndare.

O pereche armāsarū
numai de 4 ani donu
trāsuri una mai vechi și una puținū purt tū, uș
saniș rusescă de nucū donu perechi hamurū,
suntū de vāndare, Strada Bel-Vederu No. 127
Doritorii se voru adresa la proprietarulū lorū.

363

3-3d.

CIRCUS SUHR

Marți 9 Aug. 1866, Piața Cost. Vodă.

MARE REPRESENTAȚIE

Cu Programă nouă de Călărie înalta, dresarea Cailorū și Gymnastica. Dintre
piesele alese ale programei, cele mai însemnate sunt:

Mr. Anton sur la Cordo tendue mare exercițiū estraordinarū pe frānghiă întinsă cu salturi mor-
tale înainte și înapoi.

Mr. Josef Dupski cu săriturile sale Salto-Mortale înainte și înapoi pe calū. Se însemnă săriturile
sale peste podu de uș înălțime de 2 și jum. stinjin.

Pentru prima oară M. Felix Pikardi în săriturile sale estraordinare pe calū.
L'Ecole de Campagne reprezentată pe calū de M-le Otillia Copal.

M-le Paulina Suhr în pasurile sale estraordinare atitudinii și evoluții pe calū, termināndu cu cursulu.
Dovna epă nēgră traquin de scōlă înaltă călărită de M-le Iosefina.

Le deux Gladiateur reprezentatū pe calū de Luis și Iosef Dupsky.
Mr. August Terzy cu renunțulu seu grand travail și saltu mortale pe calū fără șea.

Două Măgari învāțați Mura și Lupi dresați în libertate, uș premiū de 5 galbeni se va da
celuia care va putea se înalce pe vro unulu și se ocolēsă circulu de 3 ori în galopu, fără se
cașă josu; doritorii se voru adresa la Circus.

Le Torniquet exercițiū gimnastica reprezentatū de frați Willelm și Felix Pikardi.
D-ra Iosefina în pasurile sale estraordinare și evoluții pe calū.

Grand manovre Espagnol reprezentatū de 8 domni ai Societății.
Visitatorii suntū liberi acastă șeră de a aduce unu copiliu gratiu, cu d-lorū.

C. SUHR.

Începutulu la 8 ore șeră.

HOTELULU PETERSBURG
IN BRAILA.

Sub-semnatulu, care a avutū în trei ani Hotelulu Român alu lui Raly în Brăila, acum a
deschisū în acastă urbă HOTELULU PETERSBURG, situatū în cea mai frumoasă pozițiune a ur-
bei. Elu oferă onor Publicu 30 de odăi cu eleganță mobilate, unu salonū de
casino, billiardu, restaurantu, grăjdū și șopronū, și promite că, cu prețulu
de două șanți pe zi pentru uă cameră, nu va cruța nimicū pentru mulțămirea celorū voru
onora cu visita d-lorū.

875 8-2d.

HERMAN BLAUSTEIN.